

INGEZONDEN.

DE ÉÉNCELMETHODE VAN SCHOUTEN.

Dr. PAPEGAAIJ schrijft op bldz. 883 van no. 8 van dit *Tijdschrift* o.a., dat hij herhaaldelijk gebruik maakte van de ééncelmethode van SCHOUTEN, waardoor hij met zekerheid kon uitsluiten, dat hij bij het aanleggen van kweken van eventuele symbiosen van schimmels uitging, enz..

Nu is mijn bezwaar dit: De enkele cel, die men volgens die methode van SCHOUTEN kan isoleeren, zal in casu toch een stukje mycelium of een spore moeten zijn; deze moeten dan geïsoleerd worden uit een schub of uit een haar.

Maar hoe kan men nu weten, of die cel van de pathogene of van de symbiotische schimmel afkomstig is? Mij dunkt, dat dit onder het microscoop toch niet te zien is; zoodat wanneer men die geïsoleerde cel gekweekt heeft, men nog niet weet, of men nu de pathogene of de symbiotische schimmel voor zich heeft.

Kan dr. PAPEGAAIJ dit bezwaar opheffen?

Rotterdam, 25 Februari 1925.

D. STIBBE.

BESTRIJDING VAN WANTSEN IN WONINGEN.

Een enkele toevoeging aan de belangwekkende mededeeling van mevrouw dr. N. L. WIBAUT—ISEBREE MOENS betreffende de bevrijding van een woning van wantsen veroorzaakt door spreekwennesten, voorkomend in no. 6 van dit *Tijdschrift*, hetwelk mij eerst heden in handen kwam.

De Rotterdamsche dienst heeft deze woning niet gecycloneerd, doch behandeld volgens het procédé: „Cyclon-dichlooraethyleen”, dat door den arts WOLFF van het Laboratorium voor Gezondheidsleer te Amsterdam op het Gezondheidscongres te Arnhem was vertoond. De dienst deed dit als eerste zoodanige behandeling (om kosten te sparen) volgens de opgegeven verhouding in samenwerking met den heer WOLFF. Later bleek dit procédé niet in de praktijk doorvoerbaar; hetgeen in het laboratorium bevredigende uitkomsten gaf, bleek in groote ruimten met goederen enz. niet op te gaan.

Het gevolg van deze behandeling is echter geweest, dat er slechts 10 pCt. van de hoeveelheid cyclon verstoven werd, die bij zuivere cycloneering zou zijn gebruikt! Het blijft dan ook nog een open vraag, of bij zuivere cycloneering (of cyaneering) de wantsen onder de pannen niet gedood zouden zijn, aangezien er een zeil over het dak was getrokken en het dak niet al te best was. In dit verband is het ook van belang te weten, of de keeren, dat de Amsterdamsche dienst het gebouw behandelde, hij dit ook cyaneerde?

Intusschen lijkt mij na de kennis, waar de insecten in grooten getale zaten door de spreekwennesten, de cyaneering (cycloneering) van buiten af ook het meest aanbevelenswaardig; mij boezemt alleen nog de gebruikte concentratie (vol. pCt.) belang in. Mogelijk wil dr. WIBAUT deze nog eens mededeelen.

Door de publicatie van mevrouw WIBAUT zijn wij weer een kostbare ervaring rijker!

Rotterdam, 1 Maart 1925.

Ir. M. F. DE BRUYNE.

DIABETES EN TRAUMA.

Bij de uiteenzetting van zijn standpunt ten opzichte van het aannemen van verband tusschen een ongeval en een diabetes stelt BROCX o.a. den eisch, dat het geval spoedig doodelijk moet afloopen. Deze eisch is reeds hierom niet te handhaven, omdat daarbij de invloed van behandeling geheel buiten rekening wordt gelaten. Bovendien kan ik mij zeer goed voorstellen, dat een ongeval een begrensde beschadiging van het suikerreguleerend systeem teweegbrengt, zoodat van een voortschrijdende suikerziekte niet in alle gevallen sprake behoeft te zijn.

Rotterdam, 3 Maart 1925.

M. ELZAS.